Dissabte 1 de Quaresma

Text de l'Evangeli (*Mt* 5,43-48): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Heu sentit que es va dir: Estimaràs el teu proïsme i odiaràs el teu enemic. Però jo us dic: estimeu els vostres enemics i pregueu pels qui us persegueixen, perquè sigueu fills del vostre Pare del cels, que fa sortir el seu sol damunt de bons i dolents, i fa ploure sobre justos i injustos. Perquè si estimeu els qui us estimen, quin mèrit teniu? ¿No ho fan també els publicans? I si saludeu només els vostres germans, què feu de més? ¿No ho fan també els gentils? Sigueu, doncs, perfectes com el vostre Pare celestial és perfecte».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Estimeu els vostres enemics i pregueu pels qui us persegueixen»

Mn. Joan COSTA i Bou
(Barcelona, Espanya)

Avui, l'Evangeli ens exhorta a l'amor més perfecte. L'amor és voler el bé d'altri i ací rau la nostra realització personal. No estimem per a nosaltres mateixos, sinó pel bé d'altri, i en fer-ho creixem com a persones. L'ésser humà, afirmà el Concili Vaticà II, «no pot trobar la seva plenitud si no és en el lliurament sincer de si mateix als altres». D'això, en deia santa Teresa de l'Infant Jesús fer de la nostra vida un holocaust. L'amor és la vocació humana. Tot el nostre capteniment, per a ser veritablement humà, ha de manifestar la realitat del nostre ésser tot realitzant la vocació a l'amor. Com ha escrit sant Joan Pau II, «l'home, no pot viure sense amor. Hom roman incomprensible per a si mateix, la seva vida manca de sentit si no se li revela l'amor, si no es troba amb l'amor, si no l'experimenta i el fa propi, si no en participa vivament».

L'amor té el seu fonament i la seva plenitud en l'amor de Déu en Crist. La persona és convidada a un diàleg amb Déu. Hom existeix per l'amor de Déu que el creà, i per l'amor de Déu que el conserva, «i només pot dir-se que viu en la plenitud de la veritat quan reconeix lliurement aquest amor i es confia totalment al seu Creador» (Concili Vaticà II): aquesta és la raó més alta de la seva dignitat. Dit altrament, l'amor humà cal que sigui custodiat per l'Amor diví, que n'és la seva font, hi troba el seu model i el porta a plenitud. Per tot això, l'amor, quan és veritablement humà, estima amb el cor de Déu i abraça fins i tot els enemics. Si no és així, hom no estima de debò. Tant és així que l'exigència del do sincer d'un mateix esdevé un precepte diví: «Sigueu, doncs, perfectes com el vostre Pare celestial és perfecte» (Mt 5,48).

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Oh Senyor meu, que bo sou!» (Santa Teresa de Jesús)

- «Estimar els nostres enemics, els que ens persegueixen i ens fan patir és difícil; ni tan sols es un 'bon negoci', perquè ens empobreix. Nogensmenys, aquest és el camí indicat i recorregut per Jesús per a la nostra salvació» (Francesc)

- El Crist va morir per amor nostre, quan encara nosaltres érem 'enemics' (Rm 5,10). El Senyor ens demana que estimem com ell fins i tot els nostres enemics, que ens fem proïsmes dels més allunyats, que estimem els infants i els pobres com a ell mateix» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.825)